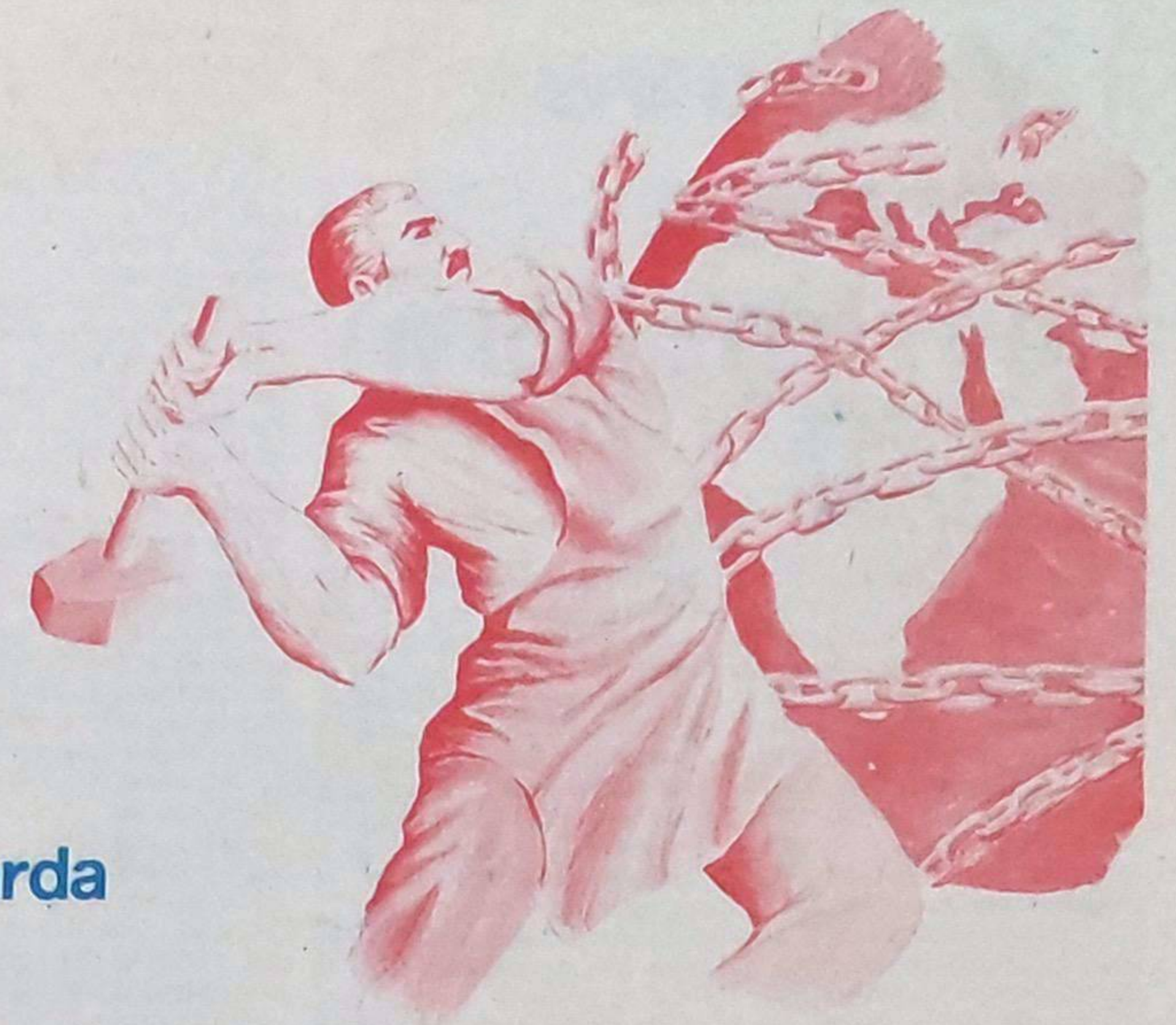
YAŞASIN 1 MAYIS

Bütün ülkelerin işçi ve emekçilerinin, bugünkü kölelik ve sömürü düzenine karşı, yeni bir dünya için, sosyalizm için mücadelenin kızıl bayraklarını yükselttikleri gün, 1 Mayıs geliyor.

Bu 1 Mayıs'ta da tarihin kölelik sayfasını kapatacağımızı, insanlığa özgürlük ve aydınlık getireceğimizi bir kez daha tüm dünyaya duyuracağız.

1 Mayıs'ta faşist diktatörlüğe, sömürüye ve zulme karşı miting alanlarında, yürüyüş kollarında, toplantılarda, fabrikalarda, tarlalarda yumruklarımız sımsıkı havada olsun.

Ulusal Demokratik Halk Devrimi ve sosyalizm yolunda saflarımızı çelikleştirelim

Tüm dünyadaki işçi ve emekçi yoldaşlarımızla hep bir ağızdan haykıralım:

YAŞASIN 1 MAYIS!

YAŞASIN DÜNYA PROLETER DEVRİMİ!

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN!

HALKIN KURTULUŞU

28 Nisan 1978
250 KURUŞ

106

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Proleter devrimciler İstanbul 1 Mayıs Alanında DİSK yöneticilerinin düzenlediği mitinge katılmayacaklardır

1977'de Taksim Alanında düzenlenen 1 Mayıs kutlamaları, o zaman DİSK yönetiminde olan revizyonistlerin karşı-devrimci propagandaları, "Maocuları alana sokmayacağız, kafalarını kıracağız" yaygaraları ve halk güçlerini bölen karşı-devrimci tertip ve uygulamaları sonucunda; bu zemin üzerinde faşist diktatörlüğün düzenlediği bir provokasyonla kana bulanmıştı.

Faşistler ve revizyonist Rus uşakları, 1 Mayıs sonrasında da el ele verdiler. Aydınlık oportünistlerinin ve benzerlerinin de katılmalarıyla, karşı-devrimci bir koro oluşturdular. 1 Mayıs katliamının sebebinin "Maocu" dedikleri proleter devrimcilerin önderliğindeki 10-12.000 kişilik yürüyüş kolunun alana saldırması, işçilerin üzerine ateş açması olduğu yalanını yaymaya çalıştılar. Gerçek katiller olan faşist diktatörlüğün karanlık güçleri Kontr-Gerilla, MİT, MHP, Ülkü Ocakları vb. ile onlara çanak tutan o zamanki Rus uşağı revizyonist DİSK ağalarını gizlemeye çalıştılar. Kanlı provokasyonlarının üstünü örtmeye uğraştılar.

Gerçekler gizlenemez. Proleter devrimcilerin, demokrat, yurtsever, ilerici siyasi hareket, kuruluş ve kişilerin ve Taksim Alanında gerçeği gören işçilerin yürüttüğü mücadele sonucunda bu karşı-devrimci komplo deşifre oldu. 1 Mayıs 1977'nin gerçek katilleri ortaya çıktı. Bunlar kendilerini gizleyemez oldular.

Onlar işçi sınıfı ve halkın pençesini boyunlarında her geçen gün daha fazla hissettiler. Ülkenin her yerinden "1 Mayıs'ın Kanlı Katillerinden Hesap Sorulsun!" sloganları yükseldi. Halk güçlerini bölmeyi, mücadeleyi zayıflatmayı ve provokasyonları kolaylaştırmayı amaçlayan karşı-devrimci tavır ve uygulamalar her geçen gün daha fazla lanetlendi.

1 Mayıs 1978, faşist diktatörlüğün her alanda işçi sınıfı ve emekçi halk kitlelerine azgınca saldırdığı, provokasyonlarını, katliamlarını, siyasi cinayetlerini artırdığı bir ortamda geliyor. 1 Mayıs 1977'nin kanlı katilleri, karanlık güçleri bugün de işbaşındalar. Ancak aynı zamanda, bütün bu saldırı ve provokasyonlara rağmen, işçi sınıfı ve halkın faşist diktatörlüğe karşı mücadelesi günbegün daha da yükseliyor. Daha dün yüzbinlerce işçi ve emekçi faşist diktatörlüğe karşı, provokasyonlara ve saldırılara karşı direniş yaptı.

1 Mayıs 1978, mücadelenin daha da yükseldiği bir gün olacak.

Proleter devrimciler bu 1 Mayıs'ı faşist diktatörlüğe karşı güçlü bir mücadele günü haline getirmek; 1 Mayıs'ı gerçek bir mücadele günü, İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü olarak kutlamak; bütün halk güçlerini birleştirmek ve bu günde mücadeleyi bütün Türkiye sathına yaymak üzere yoğun bir kampanya ve çalışma yürütüyorlar.

Bu kampanyanın bir sonucu olarak ülkemizin birçok şehrinde 1 Mayıs yürüyüş ve mitinglerle kutlanacak. Birçok diğer şehirde işçi sınıfı, köylüler ve diğer emekçi kitleler, proleter devrimcilerin önderliğinde çeşitli eylem biçimleri ile 1 Mayıs'ta mücadeleyi daha da yükseltmeye hazırlanıyorlar.

-1 Mayıs 1977 Taksim katliamının anıları ve tecrübeleri taptaze. Her yerde, 1 Mayıs 1977'nin katillerinin ortaya çıkarılması ve kanlı katillerden ve onların yardakçılarından hesap sorulması, aynı zamanda işçilerin ve bütün halkın bir talebi olarak ortaya çıkıyor.

Proleter devrimciler ülkemizin her yerinde yürüttükleri kampanya boyunca işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin isteklerini temel aldılar. İşçi sınıfı ve emekçi halk, 1978'de 1 Mayıs'ın bütün ülkede gerçekleştirilen bir mücadele günü olmasını; 1 Mayıs kutlamalarına bütün halk güçlerinin, bütün devrimci, demokrat, yurtsever, ilerici siyasi hareket, dernek ve kuruluşların en demokratik bir biçimde, "ajitasyon ve propagandada serbestlik, eylemde birlik" anlayışı temelinde katılmasının sağlanmasını istiyor. Birlik içinde ve güçlü bir mücadele istiyor. Provokasyona zemin hazırlayacak uygulama ve tavırları reddediyor.

Proleter devrimciler, DİSK'in İstanbul'da 1 Mayıs Alanında düzenleyeceği kutlamalara katılmak için de müracaat ettiler. Daha birçok devrimci, demokrat, yurtsever, ilerici dernek, sendika, kuruluş ve siyasi hareket de, 1 Mayıs Alanında düzenlenecek kutlamada yer almak istediler.

Ancak DİSK yönetimi bütün bu haklı istekleri reddetti. Üstelik hiç bir gerekçe de gösteremedi.

Proleter devrimciler, bu tavrın anti-demokratik bir tavır olduğunu, provokasyonlara zemin hazırladığını; halk güçlerini bölen, mücadeleyi zayıflatan ve faşist diktatörlüğün karanlık güçlerinin işini kolaylaştıran bir tavır olduğunu ortaya koydular.

Bu kararın yeni provokasyonlara zemin hazırlamaktan başka hiç bir işe yaramayacağını ve 1 Mayıs 1977'nin kanlı katillerinin ve onların çanak tutucuları revizyonistlerin gizlenmesine hizmet edeceğini açıkladılar.

Bu kararın işçi sınıfının, emekçi halkın ve devrimci, demokrat, yurtsever güçlerin değil, Amerikancı faşistlerin ve Rus uşağı T"K"P'nin isteğine uygun olduğunu belirttiler.

DİSK yönetiminden bu kararın değiştirilmesini istediler.

1 Mayıs 1977'nin bütün gerçekleri apaçık ortada, anıları ve tecrübeleri herkese maloldu.

DİSK yönetiminin bu karar ve tavrına karşı ülke çapında mücadele ve protestolar yükseldi. DİSK'e yüzlerce telgraf gönderildi. Devrimci, demokrat dernek, kuruluş, siyasi hareket ve sendikalar bu kararı protesto ettiler. Ülkenin birçok yerinden işçi grupları, kararın değiştirilmesini istediler. Birçok demokrat, ilerici, yurtsever aydın bu karara karşı tavır aldılar.

Bütün bu protestolarda tek ses çınladı: DİSK yöneticileri geçen senenin tecrübelerinden de ders alarak bu kararlarını gözden geçirmeli ve değiştirmelidirler. İstanbul'daki 1 Mayıs kutlamalarına bütün halk güçleri serbestçe katılmalıdır. Provokasyonlara zemin hazırlanmamalı, 1 Mayıs 1977'nin kanlı katillerinden hesap sorulmalıdır.

Ancak DİSK yöneticilerinin çoğunluğu, hatta bizzat yöneticilerin bir kısmının muhalefetine rağmen, aldıkları bu kararda ayak diredιler. Bütün bu uyarılara kulaklarını tıkadılar. İşçilerin, emekçilerin, aydınların, memurların, öğretmenlerin, gençliğin yükselen protesto ve uyarılarını duymazlıktan geldiler.

Onlar, DİSK içindeki bir avuç revizyonistin, özellikle Maden-İş işçilerini pazarlık vasıtası eden tehditlerine boyun eğdiler. Dışarıdan "Maocuları mitinge almayacağız" yaygarası yapan, provokasyonu kışkırtan T"K"P'nin Rus uşağı sesine uymayı tercih ettiler.

DİSK yöneticileri bugüne kadar bu kararı değiştirme yolunda hiç bir adım atmadılar. DİSK içerisindeki demokrat ve yurtsever sendikacıların uyarıları, işçilerin protestoları bile onlara vız geldi. Onlar Kongre kararlarını, Genel Yönetim Kurulu kararlarını açıktan açığa çiğnediler.

Üstelik halk güçlerinin, proleter devrimcilerin ve demokrat, yurtsever, ilerici güçlerin bir kesiminin mitinge katılamaması, engellenmesi için; işçi sınıfı ve halkın gerçek taleplerinin 1 Mayıs Alanında çınlamasını engellemek için, revizyonist-sendika ağası-polis-ordu işbirliği oluşturdular. Ne oldukları belli olan bu güçleri yardıma çağırdılar. Sanki geçen seneki provokasyonda yer alan güçler bunlar değilmiş gibi, sanki geçen seneki provokasyon polis üniformalı değilmiş gibi, bir liste vererek, bunun dışında kalanların mitinge gelmesinin engellenmesini istediler.

İşçi sınıfı ve halk, demokrasi uygulanmasını, birliğin sağlanmasını, 1 Mayıs'ın güçlü bir mücadele günü olmasını ve 1 Mayıs 1977'nin kanlı katillerinden hesap sorulmasını isterken; DİSK yöneticileri, 1 Mayıs kutlamalarını bu güçlerin "koruması" altında süslü bir resmi geçite indirgemek, revizyonistlerin Rus emperyalistlerine bağlılık yeminleri ettikleri bir yer haline getirmek yolundan yürüyorlar.

1 Mayıs 1978 de, tarih boyunca olduğu gibi, işçi sınıfı ve halkın talepleri için mücadeleyi yükseltmek isteyenler ile işçileri ve halkı ağulayıp uyutmak isteyen "sosyalist" maskeli sahtekârlar arasında bir ayıraç oldu.

Bütün gelişmeler gösteriyor ki, 1 Mayıs bunların önderliğinde, bunların düzenleyeceği bir şekilde, gerçek bir mücadele günü olarak kutlanamaz.

Bütün gelişmeler gösteriyor ki, DİSK yönetiminin bugünkü tutumuyla lekelenen İstanbul 1 Mayıs kutlamaları, işçi sınıfı ve halkın gerçek taleplerinin haykırıldığı bir mücadele günü değil, ne yazık ki, revizyonistlere, Rus uşaklarına hizmet eden bir gün olacaktır.

Bütün gelişmeler gösteriyor ki, DİSK yöneticilerinin tavrı, 1 Mayıs kutlamalarını zaafa uğratmakta, provokasyona açık hale getirmekte ve 1 Mayıs 1977'nin kanlı katillerinin gizlenmesini sağlayıcı olmaktadır.

Proleter Devrimciler, İstanbul 1 Mayıs Alanında DİSK yöneticilerinin düzenlediği MİTİNGE KATILMAYACAKLARDIR.

DİSK yöneticilerinin de "1 Mayıs'ı sadece İstanbul'da kutlamak" kararıyla ortak olduğu bütün engellemelere rağmen, bu sene 1 Mayıs İstanbul dışında birçok şehirde, köyde, fabrikada kutlanacaktır.

Üstelik bu kutlamalar, bütün halk güçlerinin birliğinin demokrasi temelinde sağlandığı, işçi sınıfı ve emekçi halkın gerçek taleplerinin haykırıldığı ve 1 Mayıs 1977'nin hesabının sorulduğu mücadele günleri olacaktır.

İstanbul dışında bütün devrimci, demokrat, yurtsever, ilerici güçler bu kutlamalarda yer almalı, mücadeleyi güçlendirmelidirler.

İstanbul'da DİSK yöneticilerinin düzenlediği mitinge katılan bütün işçilerin, emekçilerin, aydınların; devrimci, demokrat ve yurtsever güçlerin görevi ise, DİSK yönetimini ve bu kararını miting öncesinde, miting sırasında ve sonrasında teşhir etmek ve buna karşı mücadele etmektir. Onlar bu mitingde bunun bilincinde olarak yer almalıdırlar.

DİSK yöneticilerinin bu tavrına karşı protesto her yerden yükseliyor ve gittikçe yaygınlaşıyor. İstanbul'da bu yıl devrimci ve mücadeleci 1 Mayıs kutlanamayacak, ama 1 Mayıs Alanı sendika ağalığının çöküşünün kutlanmasına sahne olacaktır.

Bu yıl birçok yerde devrimci 1 Mayıslar var. Bunların sayısı her yıl artacak, artacaktır.

Gazetemizin 107. sayısı 4 Mayıs'da çıkacak

Gazetemiz Halkın Kurtuluşu'nun 107. sayısı ve Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik'in 29. sayısı 4 Mayıs 1978'de çıkacaktır.

THY Yeşilköy Havaalanındaki grev nedeniyle gazetemizin 105. sayısının İstanbul ve çevresinde dağıtımı gecikmiştir.

Okuyucularımıza ve bayilerimize duyururuz.

1 Mayıs ve proleter devrimcilerin birliği

Bu yılki 1 Mayıs, ülkemizde faşist diktatörlüğün işçi sınıfına ve emekçi halka karşı saldırıların arttığı, tertip, katliam ve provokasyonların yoğunlaştığı şartlarda geliyor.

Ama bu, görünüşün sadece bir yanıdır. Öte yandan, artan saldırılar, provokasyonlar, katliamlar işçi sınıfının ve halkın mücadelesini durduramıyor ve mücadele her geçen gün daha da yükseliyor.

1 Mayıs 1977'deki kanlı provokasyondan sonra, bu sene 1 Mayıs Alanında, daha fazla işçi ve emekçi toplanacak. Daha dün yüzbinlerce işçi ve emekçi, memur, genç;faşist diktatörlüğe karşı direniş düzenlediler. Malatya'da provokasyondan sonra şehirde faşist baskı ve terör hâlâ kol gezerken, öldürülen üç devrimci gencin cenazesini binlerce kişi törenle kaldırdı.

Mücadele her yerde ve her yönde gelişiyor. Ancak aynı zamanda mücadelenin her köşesinden birlik olunmasını ve mücadelenin daha da kuvvetlenmesini isteyen sesler yükseliyor. Halk birlik olunmasını ve mücadelenin daha güçlü hale getirilmesini istiyor.

Bugün faşist diktatörlüğe karşı mücadelede bütün halkın, bütün halk güçlerinin birliğinin sağlandığını söyleyemeyiz. Peki ama bu birliği gerçekleştirmeyi başarabilecek olan tek güç Proletarya Partisinin kendisi değil midir? Evet.

Çünkü sadece parti, işçi sınıfının ve bütün halkın çıkarlarını gerçekten ve doğru bir şekilde savunabilecek olan tek güçtü. Çünkü sadece parti işçi sınıfını ve bütün halk kitlelerini bu çıkarların gerçekleştirilmesi için doğru bir yolda mücadeleye seferber edebilir. Çünkü sadece parti başta işçi sınıfının en yetenekli, en bilgili savaşçılarını bağrında toplar. Çünkü sadece proletaryanın partisi bütün bunları gerçekleştirebilmek üzere kuvvetli bir silaha, proletaryanın ideolojisine, bütünlüklü Marksist-Leninist teoriye sahiptir.

Bugün ülkemizde henüz proletaryanın partisi yoktur. Öyleyse partinin inşası görevi, günün acil ve ertelenemez görevidir. Ama, ülkemizin sol hareketinin gelişmesinin tarihi özelliklerine bağlı olarak, partinin inşası görevi, ülkemizde proleter devrimcilerin birliğinin sağlanması, bütün proleter devrimcilerin, proletaryanın mücadele platformu temeli üzerinde, Marksizm-Leninizm temeli üzerinde birleştirilmesinden ayrı olarak ele alınamaz.

Bu görevin yerine getirilmesi için önümüzde iki temel mücadele alanı bulunuyor. Birincisi,programı ve siyasetleri sımsıkı kavrayarak, ülkemizde revizyonizmin, sağ oportünizmin ve sol maceracılığın varlığına ve özellikle de bunların proleter devrimci bir potansiyel taşıyan güçler üzerindeki etki ve kalıntılarına karşı yoğun bir mücadele yürütmek. İkincisi, Parti nosyonunu geliştirmek üzere, işçi sınıfından belirli bir ölçüde kopukluğun ve küçük-burjuva sınıf temelinin yol açtığı grupçuluğa, dar çıkarcılığa, rekabetçiliğe, geçmişte kalan küçük-burjuva şeylerin hortlatılmaya çalışılmasına vb. karşı yoğun bir mücadele yürütmek.

1 Mayıs 1977, proleter devrimcilerin birliği yolunda birçok adımın atıldığı bir gün olmuştu. O gün bütün proleter devrimciler ve proleter devrimci bir potansiyel taşıyan güçler bir arada, aynı pankartlar altında yürümüşler,kutlamaları birlikte düzenlemişler ve 1 Mayıs kampanyasını proleter devrimcilerin birliği ve parti inşasında bir adım haline getirmeye çalışmışlardı.

Bu durum Halkın Birliği'nin dediğinin aksine, o zaman yapılan yanlış değerlendirmelerin bir sonucu değildi ve bir temeli vardı. Bu temel o zaman henüz hep birlikte ileriye doğru yürünüyor olmasıydı. Hataların aşılmaya çalışılıyor olmasıydı.

Bu yılki 1 Mayıs kutlamalarında böyle bir durum görülmüyor. Aksine grupçuluk ve rekabetçilik vb. hortlatılmaya çalışılıyor. Bu yılki 1 Mayıs kutlamalarının geçen yıl olduğu gibi düzenlenememesinin ideolojik, siyasi, sınıfsal ve pratik nedenleri vardır.

1 Mayıs 1977'den beri saflardaki ayrışma ve arınma hızla sürüyor. Bunun bir yönünü Marksizm-Leninizm diğer yönünü ise revizyonizmin sistemleştirilmeye çalışılması, hatalarda ısrar edilmesi, tutuculaşılması vb. oluşturuyor.

Revizyonizmin ve sağ oportünizmin etki ve kalıntılarından, bu temeldeki hatalardan arınmak cesaretini gösteremeyenlerin, aksine hatalarında ve yanlışlarında tutuculaşanların, ve bu yolda ilerleyerek revizyonizmin ve sağ oportünizmin Marksizm-Leninizm adı altında sistemleştirilmesinde ileri adımlar atanların elbette proleter devrimcilerin birleştirilmesi ve partinin inşası diye bir meselesi olmaz.

Aksine bu düşünce tarzı, bu ideolojik çizgi, geçmişi hortlatarak,grupçuluğu körükleyerek vb. birlik ve parti önüne engeller koymaya; genç kafaları bir yandan birtakım revizyonist tezlerle bulandırmaya çalışırken, bir yandan da onları grupçuluk ruhuyla, rekabetçilik anlayışıyla eğitmeye çalışır.

Partinin varlığı şartlarında revizyonizm nasıl hizipçilik, parti içi grupçulukları, parti içi ayrılıkları körüklemek vb yollarla partiye zarar vermeye çalışırsa, partinin olmadığı, aksine bir görev olarak önümüzde durduğu şartlarda da bu görevin gerçekleştirilmesini çeşitli biçimlerde engellemeye çalışır. Israr edilen revizyonist fikirler örgütsel planda da işte böyle yansır.

Bu seneki 1 Mayıs kutlamaları bu bakımlardan zaaflar taşıyor. Ancak bu meselenin sadece bir yanı ve kötü yanıdır.

Meselenin diğer yanı ise şudur:Bu 1 Mayıs'ta kimin partici,birlikçi, kimin ise anti-partici olduğu açıkça ortaya çıkmaktadır.Kimin eleştiri ve özeleştiri ve hatalarından arınmada korkusuz olduğu ve daima Marksizm-Leninizm yolunda ilerlediği ; kimin ise hatalarında tutucu, eleştirilerden öğrenmede isteksiz olduğu ve bunun kimi hızla revizyonist tezlerini sistemleştirmeye götürdüğü ortaya çıkmaktadır.

Bu ise meselenin iyi yanı ve gelişmelerin esas yönüdür. Bu durumun birçok devrimcinin, parti ve devrim isteyen birçok kişinin bilincinde yansıması için meselenin kavranması için elbette bir zaman gerekecektir.

Ancak, Marksizm-Leninizmde, devrim yapmada, birlik ve parti isteğinde kararlı olan kişiler;şimdi nerede olurlarsa olsunlar, gerçekleri ve doğruları kavrayacak ve er geç proletarya partisi bayrağı altında toplanacaklardır.

Bugün gelinen yerde, parti görevinin gerçekleştirilmesinin önünde hiç bir engel duramayacaktır.

Marksizm-Leninizmin ve birlik ve parti ihtiyacının gücü bütün engelleri yerle bir etmeye yeterlidir.

YAŞASIN 1 MAYIS

faşizme ölüm halka hürriyet

HALKIN KURTULUŞU

«1 Mayıs, İşçi Sınıfının Uluslarara... bütün ülke çapında gü...

1 Mayıs'ta işçi sınıfının mücadele seli Türk-İş'in faşist yönetimini de yıkıp geçecektir

Türk-İş'in başındaki sendika ağaları, sömürü ve zulüm düzeninin savunucuları olduklarını bir kez daha gösterdiler. İşçi Sınıfının Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü olan 1 Mayıs'ta yüzbinlerce emekçinin gösterilerini engellemek istediler. Türk-İş İcra Kurulu, "1 Mayıs gününün geniş çapta istismar edilen günlerden biri durumuna geldiği" gerekçesiyle işçileri 1 Mayıs gösteri ve törenlerine katılmamaya çağırdı.

Oysa 1 Mayıs İşçi Bayramı'nı "istismar eden", yüz yıla yakın süredir burjuvazi ve onun işçi sınıfı içindeki ajanları olan sendika ağaları, işçi aristokrasisi olmuştur. 1889 'dan bu yana dünya işçileri 1 Mayıs'ı bir mücadele günü haline getiriyorlar. Sömürü ve zulmün egemen olduğu her ülkede ise egemen sınıflar 1 Mayıs'ı engellemek, olmazsa çarpıtmak için uğraşıyorlar. Nitekim Türkiye'de egemen sınıflar 1 Mayıs'ı Bahar Bayramı olarak ilan ederek işçilerin mücadelesini engellemeye çalıştılar. Türk-İş, kurulduğu 1952' den bu yana yönetimde bulunan faşist sendikacılar aracılığıyla 1 Mayıs'ın Bahar Bayramı olduğu yalanlarını vargücüyle yaydı. 1908'lerde, 1920'lerde Türkiye işçi sınıfının şanlı 1 Mayıs kutlamalarının geleneğini unutturmaya çalıştı. Daha kuruluşundan itibaren Türk-İş faşist yönetimi, işçi sınıfının bütün devrimci geleneğine küfretti. Türk-İş'in kuruluşu, Amerikan tekellerinin uşağı Amerikan sendikacılarıyla ortaklaşa yürütüldü. "Grev komünistliktir" diyerek hem işçi sınıfının grev mücadelesine, hem yüce komünizm davasına saldıran Seyfi Demirsoy,Amerika'da gördüğü eğitimden sonra Türk-İş'in başına getirildi. İşte 26 yıldır, Amerikan emperyalizminin hizmetindeki Türk-İş faşist sendika ağaları aynı çizgiyi sürdürüyorlar. Son yıllarda ise Türkiye işçi sınıfı ekonomik, demokratik hakları için mücadelesini geliştirdi. Grevler gitgide siyasi talepleri de içermeye başladı. Türk-İş'in başına çöreklenen faşist Halil Tunç ise 24 Temmuz gibi uydurma bir tarihi İşçi Bayramı olarak yutturmaya çalışıyor. Ancak milyonlarca işçinin bildiği gibi, uluslararası proletaryanın sınıf düşmanına karşı güçlerini gözden geçirdiği mücadele günü 1 Mayıs'tır. Ne Bahar Bayramı yalanı, ne 24 Temmuz uydurması bunu gizleyemez. Nitekim 1976 ve 1977 yılında alanlara dökülen yüzbinlerce işçi, burjuva Halil Tunç ve Türk-İş yönetimine sert bir darbe indirmiştir.

Türk-İş İcra Kurulu, "ülkenin huzura muhtaç olduğu dönemde böyle törenlerden yarar sağlanmaz" diyor. Faşist sendikacıların amacı, MİSK'li faşistlerin ve burjuvazinin amacıdır: İşçi sınıfını 1 Mayıs'ta mücadele alanlarından uzak tutmak! Bugün işçi sınıfı ve emekçi halkımızın mücadelesinden huzuru bozulanlar, egemen sınıflardır. Buhranın kaynağı ise, halk üzerinde azgınca baskı yapan sömürü ve zulüm düzenidir. Komprador burjuvazi ve toprak ağaları, emekçi halkımızın ekonomik, demokratik hakları için faşist diktatörlüğe karşı büyüyen mücadelesinden huzursuz oluyorlar. İşte Türk-İş'in faşist sendikacıları, faşizmin huzurunun bozulmasından korkuyorlar. Oysa halkın huzurunu bozan, emekçilerin iş ve can güvenliğini yok eden faşist saldırılardır. Türk-İş'in çağrısı da emekçilerin huzurunu yok eden bu faşist saldırıların bir parçasıdır. Nitekim tıpkı Türk-İş'in çağrısı gibi, eskinin Hitlercisi, şimdinin Amerikan emperyalizminin uşağı Türkeş'te işçileri 1 Mayıs'ta Bahar Bayramı kutlamak üzere şehirlerden uzak durmaya çağırıyor. Ne faşist sendika ağaları, ne Türkeş gibi emperyalist uşakları, işçi sınıfının çelik yumruğuyla halk için gerçek huzuru sağlamasını engelleyemeyecekler.

Türk-İş'in başındaki faşist sendikacıların yeri, tıpkı parçası oldukları sömürü ve zulüm düzeni gibi tarihin çöplüğüdür. 1976 ve 77'de yüzbinlerce emekçinin 1 Mayıs alanlarında faşizme karşı nefretini haykırmasını engelleyemeyen Halil Tunçlar, Türk-İş üyesi işçilerin mücadelesini bu yıl mı engelleyecekler? Türk-İş üyesi yüzbinlerce işçinin 1 Mayıs mücadele alanlarındaki birlik ve dayanışması, bütün sendika ağalarının devrilmesi yolunda ileri bir adım olacaktır. 1978 1 Mayıs günü işçi sınıfının gerçek kurtuluş yolunda, Halil Tunç gibi burjuvazinin kuklalarını yıkıp geçen bir devrimci sel olacaktır.

Bütün engelleri aşarak 1 Mayıs'ı ülkenin dört bir köşesinde kutlayacağız

1 Mayıs İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü geliyor.

İşçi sınıfının, bütün halkın ve proleter devrimcilerin coşkun bir şekilde 1 Mayıs kutlamalarına hazırlandığı bugünlerde, faşist katliam mangalarının borazancıbaşlarından Türkeş ve tescilli istihbarat şefleri emekçi halka gözdağı vermeye, genelgeler yayınlamaya, çeşitli yayın organlarına demeçler vermeye başladılar. Doğu rüzgarlarının eseceğinden, 1 Mayıs'ta İstanbul, Ankara ve İzmir gibi büyük şehirlerde olaylar çıkacağından bahsetmeye başladılar.

Eli kanlı faşist katiller, bu yollarla işçi sınıfının ve emekçi halkın mücadelesini engellemeye, işçi sınıfının ve emekçi halkın faşist diktatörlüğün, sömürünün ve zulmün üzerine yürümesini engellemeye çalışıyorlar.

TÜRK-İŞ'in başına çöreklenmiş faşist sendika ağaları, TÜRK-İŞ üyesi işçilerin 1 Mayıs kutlamalarına katılmasını engellemeye, işçi sınıfının ve bütün halkın güçlü birliğini baltalamaya çalışıyorlar.

DİSK yönetimi ise İstanbul Taksim Alanındaki 1 Mayıs gösterilerine bütün halk güçlerinin en demokratik bir şekilde katılmasını engellemeye, 1 Mayıs gösterilerini bir resmi geçit düzeyine indirgemeye çalışıyor.

Ama bütün bunların hepsi boşuna.

İşçi sınıfı, bütün halk ve proleter devrimciler bir aydan daha fazla bir zamandan beri yürüttükleri çalışmalar sonucunda, bütün provokasyonları ve tertipleri altederek bu yıl da 1 Mayıs'ı ülke çapında miting ve yürüyüşlerle,kapalı salon ve köy toplantılarıyla coşkun ve görkemli bir şekilde kutlayacaklardır.

İşçi sınıfının ve bütün halkın 1 Mayıs'taki görkemli yürüyüşü bütün halk düşmanlarının yüreğine korku salacaktır.

Emekçi halk proleter devrimcilerin önderliğinde her 1 Mayıs'ta yeni zaferler elde edecektir.

DÜNYADA 1 MAYIS KUTLAMALARI

İran işçi sınıfı 1 Mayısları en zor koşullar altında dahi kutlamıştır

1 Mayıs dünya işçilerinin birlik, dayanışma ve mücadele günüdür. İran işçi sınıfı doğuşundan beri bu günü kutsal bilerek, en zor şartlar altındadahi kutlamıştır.

İlk işçi sendikası 1917'lerde kuruldu. Dört sene sonra İran işçi sınıfının Sendikalar Birliği Merkezi örgütü oluştu. Bu merkezi birliğe İran Komünist Partisi'ne bağlı gizli 15 sendika üye idi. Bu merkezi sistemin çabaları sonucu İran'da ilk olarak 1 Mayıs bayramı birçok şehirde yürüyüşler yapılarak kutlandı. 1930'da gizli olarak Güney Petrol İşçi Sendikası 10.000 üyeyle kuruldu ve 1 Mayıs'da güneyde genel grev ilan etti. Sendikanın yönetim kurulundan 23'ünün tutuklanmasına rağmen, Güney Petrol İşçi Sendikasının yirmi bin işçisi 1 Mayıs'da görkemli bir greve gittiler. Bu grev, o dönemin faşist diktatörlüğü tarafından kana bulanmasına rağmen, işçi sınıfı örgütlü mücadelesi sonucu birçok haklarını elde etti.

1945-1952 yılları sürecinde yükselen mücadele sonucunda az çok demokratik haklar elde edilmiştir. İran işçi sınıfı 1 Mayıs'ı kutlayarak bugünü Şah rejimine karşı geniş grevler haline dönüştürmüştür. 1952 ABD emperyalizminin faşist darbesinden sonra İran halkları faşist Şah rejiminin kanlı pençeleri altına girdi. O zamandan beri İran işçi sınıfı en doğal haklarından yoksun ve en çetin şartlar altında olmalarına rağmen 1 Mayıs'da küçük gruplar şeklinde ve gizli olsa bile dünya işçileriyle dayanışmalarını ilan etmektedirler.

İlk 1 Mayıs'tan 92 sene geçtiği halde hâlâ İran işçi sınıfı çok kötü şartlar altında günde 16 saat çalışmaktadır. Fabrikalar insan yakma fırınlarına benziyor. Birçok işçi değişik organını kaybediyor. İşçiler açlıkla, hastalıkla, fakirlikle, ölümle başbaşa bırakılmıştır. İran işçi sınıfının kıyıcısı faşist Şah rejimi SAVAK memurlarını emekli albaylardan seçerek ve fabrikaların başına kovarak fabrikaları birer SAVAK şubesi haline getirmiştir. Ve tam anlamıyla her şeyi kontrol altına almak için işçiler için dosyalar düzenliyor. Mücadeleye katılan işçilerin isimleri kara listelere geçiriliyor, en korkunç işkenceler ve baskılara başvuruluyor. İşçileri uyutmak için kongre ve toplantılar düzenlenmektedir. Ve bir avuç SAVAK memurunu işçilerin delegeleri olarak alkışlatmak için İran işçi sınıfı bu tip faşist toplantılara zorla götürülmektedir.

İran ezilen halklarının mücadelesi son dönemde yüksek boyutlara ulaşmıştır.

KOM kentinde yiğitçe mücadeleden ve 19 Dey (9 Ocak) ve 29 Behmen (18 Şubat)'daki TEBRİZ kentindeki kitle ayaklanmasından sonra İran'ın birçok kentinde mücadele bayrağı yükselmiştir. Böylece İran halklarının mücadele birliği ve dayanışmasına bir kez daha dünya şahit olmuştur. Halkın mücadelesiyle birlikte işçi sınıfının mücadelesi de yüksek boyutlara ulaşmıştır. Bu mücadeleye baktığımızda; işçiler tarafından oluşturulan kısıtlı, gizli, asgari örgütlenme ve iktidara yönelik tüm İran'a yayılan yurtsever demokratik bir mücadele görmekteyiz. Bu mücadele kötü çalışma şartları, çalışma saatlerinin uzun olması, ücretlerin düşük olması üzerine başlamıştır. Ama bu hareket siyasi ve sınıf bilinci ile pekişmemiş esasta kendiliğinden gelişmiş bir harekettir. Fakat hareketin kendiliğinden gelişmesine rağmen İran işçi sınıfı gericiliğin kanlı çizmeleri önüne kahramanca dikilmiştir. 1 Mayıs 1886'daki yoldaşlarından daha kanlı mücadele örnekleri vermektedir.

İran işçi sınıfı bu sene de geçmişteki gibi, mücadelesiyle yine işçi kıyıcısı ve halk düşmanı faşist Şah rejimi ve patronlarının gerçek yüzünü açığa çıkaracaktır.

(BU YAZI, İRANLI ÖĞRENCİLER KONFEDERASYONU CİSNU'NUN ÜYE VE SEMPATİZANLARI TÜRKİYE KOLU'NUN DAĞITTIĞI BİR BİLDİRİDEN YARARLANILARAK HAZIRLANMIŞTIR.)

Almanya'da 1 Mayıs 1929: «Kanlı 1 Mayıs»

Almanya'daki 1 Mayıs 1929 gösterilerinde polis 33 işçiyi hunharca katletti, 1200'ü aşkın işçi tutuklandı.

Bilindiği gibi 1929 yılları kapitalizmin genel bunalımının dünya çapında derinleştiği, burjuvazinin ekonomik ve siyasi saldırılarının arttığı, işçi sınıfının mücadelesinin yoğunlaştığı ve hemen hemen bütün Avrupa'da faşizm tehlikesinin ve yeni bir savaş etkenin hızla yükseldiği yıllardır.

Kapitalizmin genel bunalımının en çok derinleştiği ülkelerin başında o dönemde Almanya gelmektedir.

1929 bunalımı Alman işçi sınıfını açlığa ve sefalete sürükledi. İşsizler ordusu çığ gibi büyüdü. Birçok fabrika kapandı. Gerçek ücretler alabildiğine düştü. İşçi sınıfının mücadelesi yeni ve ileri boyutlar kazandı. Geniş işçi kitleleri kararlılıkla mücadeleye atıldı.

1929 yılı Almanya'da aynı zamanda faşist mihrakların saldırı ve provokasyonlarının arttığı bir yıldır. Hitlerce faşistler ve Hitlerci militarize güçleri, 1929 1 Mayıs kutlamalarının yaklaştığı günlerde yükselen işçi sınıfı mücadelesini kan ve ateşle bastırabilmek için katliamlara giriştiler. Provokasyon ve tertipler düzenlediler.

1929 Almanya'da devrimle, karşı-devrim arasındaki çatışmanın keskinleştiği bir dönemi simgeliyordu.

Alman işçi sınıfı 1929 1 Mayıs'ını daha görkemli ve daha coşkulu bir şekilde kutlamak için hazırlanırken, iktidardaki sağcı Almanya Sosyal Demokrat Partisi yöneticileri Berlin'deki 1 Mayıs gösterilerini yasakladı.

Fakat 1 Mayıs'ın devrimci geleneğini her zaman yaşatmış olan Alman işçi sınıfı KPD'nin çağrısına uyarak, fabrikalardan ve atölyelerden akarak Berlin sokaklarını ve alanları doldurdu. 20 binin üzerindeki işçi toplumsal talepleri için ve Alman tekelci burjuvazisinin yeni bir savaş hazırlığına karşı gösteri yaptı.

Gösteri devam ederken, polis işçilerin üzerine ateş açtı. İşçiler savunmaya geçerek Nevköln ve Weding bölgelerinde barikatlar kurdular. Barikatlardaki işçilerle polis arasında kanlı bir çatışma başladı. Sonuç: Polis 33 işçiyi hunharca katletti, yüzlercesini yaraladı. 1200'ü aşkın işçi tutuklandı.

Berlin barikatlarında şehit olan "33 ler" Alman işçi sınıfının kalbine gömüldü.

Hitler'in kanlı faşizmi Berlin barikatlarında yiğitçe mücadele eden işçi sınıfına 1 Mayıs'ı unutturamadı.

1929 1 Mayıs gösterileri Alman işçi sınıfı tarihinde "Kanlı 1 Mayıs" olarak anılır.

1 MAYIS BAĞIŞ KAMPANYASI İÇİN HESAP NUMARASI

TEOMAN GÜRAL
HESAP NO: 30855/1
YAPI VE KREDİ BANKASI
ÇEMBERLİTAŞ ŞUBESİ
İSTANBUL

...sı Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü»nü ...çlü bir şekilde kutlamak için ileri !

DİSK yönetiminin anti-demokratik kararı bütün yurt çapında protesto ediliyor

Yurtseverler Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu'nun (YDGF) ve İstanbul Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği'nin DİSK'in İstanbul Taksim 1 Mayıs Alanında düzenleyeceği 1 Mayıs kutlamalarına ve hazırlık çalışmalarına katılma başvurusunun DİSK Yürütme Kurulu tarafından reddedilmesi üzerine, birçok dernek, kuruluş ve işçi, memur, gençlik grupları, DİSK Genel Merkezine telgraflar yağdırmakta, alınan anti-demokratik kararı protesto etmekte ve düzeltilmesi gerektiği çağrısında bulunmaktadır.

DİSK Genel Merkezine protesto telgrafı çeken bu dernek ve kuruluşların bir bölümünü gazetemizin geçen sayısında yayınlamıştık.

Bu sayımızda da DİSK Genel Merkezine protesto telgrafı çekerek anti-demokratik kararın düzeltilmesi gerektiği çağrısında bulunan diğer dernek, kuruluş ve işçi, memur ve gençlik gruplarının listesini yayınlıyoruz. (Ayrıca, İstanbul'da 23 Nisan'da yapılan 1 Mayıs'a Doğru Gecesi'ne selam mesajı gönderen dernek, kuruluş ve işçi, memur, gençlik grupları da DİSK Yürütme Kurulu'nun anti-demokratik kararını protesto etmişlerdir.)

Ereğli Demir Çelik Fabrikasından 140 işçi,
Düzce Kapsan Fabrikasından 40 işçi,
Adana'dan 135 emekçi,
İstanbul 1 Mayıs Mahallesi halkından bir grup,
Eskişehir Kapalı Cezaevinden 85 tutuklu ve hükümlü,
Yeni Haber-İş Sendikası Adana Şubesi Başkanı Bekir Bahçeci ve Şube Sekreteri Hüseyin Polat,
İstanbul Bahçelievler'den bir grup devrimci,
TÖB-DER Alaca Şubesi,
TÖB-DER Mecitözü Şubesi,
TÜM-DER Sungurlu Şubesi,
Bolu Öğretmenler Derneği,
Eskişehir Tepebaşı Halk Derneği,
Eskişehir Yıldıztepe Halk Derneği,
Bayraklı Halk Kültür Dayanışma Derneği,
İzmir Çamdibi Halk Kültür ve Dayanışma Derneği,
Karadeniz-Ereğli Yurtsever Devrimci Halk Derneği,
Bolu Sümer Mahallesi Halkla Dayanışma Derneği,
Akçakoca Turizm Derneği'nden bir grup devrimci,
Gaziantep Kadın Haklarını Koruma ve Geliştirme Derneği
Amasya YDGD,
Merzifon YDGD,
Çorum YDGD,
Alaca YDGD,
Sungurlu YDGD,
Mecitözü YDGD,
Samsun YDGD,
Niksar YDGD,
Eskişehir YDGD,
Birecik YDGD,
Manisa YDGD,
Akhisar YDGD,
Alaşehir YDGD,
Nazilli YDGD,
Karabük YDGD,
İzmir-Balçova YDGD,
İzmir-Urla YDGD,
İzmir-Buca YDGD,
İzmir-Karşıyaka YDGD,
İzmir-Konak YDGD,
Eskişehir Kimyacılar Derneği,
Eskişehir Akademi-Der,
Eskişehir Lise-Der,
Ege Üniversitesi Fen Fakültesi Öğrenci Derneği,
Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Öğrenci Derneği,
Ege Üniversitesi Mühendislik Bilimleri Fakültesi Öğrenci Derneği,
İzmir İktisatçılar Derneği,
Boğaziçi Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Öğrenci Temsilciliği,
Boğaziçi Üniversitesi İdari Bilimler Fakültesi Öğrenci Temsilciliği,
Boğaziçi Üniversitesi Temel Bilimler Fakültesi Öğrenci Temsilciliği,
Boğaziçi Üniversitesi Önlisans Öğrenci Temsilciliği.

DİSK YÖNETİMİNİN BEŞ SENDİKANIN BAŞVURUSUNU REDDETMESİNİ PROTESTO EDİYORUZ

DİSK yönetimi 1 Mayıs kutlamaları ve hazırlık çalışmaları ile ilgili anti-demokratik tutumlarına her gün bir yenisini ekliyor.

İstanbul Bank-Sen, Bank-İş, İleri Müzik-İş, İleri Maden-İş ve Tüm Maden-İş sendikalarının 1 Mayıs gösterilerine katılmak için yaptıkları başvuru da DİSK yönetimi tarafından gerekçesiz olarak reddedildi.

Basına ortak bir açıklama yapan beş sendika basın bildirilerinde başvuruları ile ilgili gelişmeleri anlattıktan sonra DİSK yönetiminin kararı için şunları söylüyorlar:

"Alınan bu karar, işçi sınıfı ve ezilen halkımızın mücadelesi açısından son derece olumsuz ve gerici, gerici olduğu kadar da halkın güçlerini bölen anti-demokratik bir karardır"

HALKIN KURTULUŞU olarak DİSK yönetiminin beş sendikanın başvurusunu reddetmesini ve beş sendikanın 1 Mayıs gösterileri dışında tutulmasını protesto ediyoruz.

ADANA NUMUNE HASTANESİNDE ÇALIŞAN BİR GRUP İŞÇİ:

Yanlış adımlar, karşı-devrime hizmet eder

Devrimci ilkelere uyulmadan yapılan her hareket, kendine devrimci diyen grupları kitlelerden tecrit eder. Devrimci ilkelerin dışında atılan yanlış adımlar karşı-devrime hizmet eder, ve faşist provokasyonları kolaylaştıran bir ortam yaratır.

1 Mayıs hiçbir grubun tekelinde olamaz. Onun için tüm devrimci gruplar ve işçiler 1 Mayıs kutlamalarında eylemde birlik, ajitasyon ve propagandada serbestlik ilkesine göre hareket etmelidirler.

1 Mayıs'ın işçi bayramı olarak yasallaşması için tüm devrimci ve demokratlar kitlelerle birlikte mücadele etmelidirler.

ADANA SÜMERBANK FABRİKASINDAN BİR GRUP İŞÇİ

1 Mayıs kutlamalarında bütün halk güçleri yeralmalıdır

Bir takım lafazanlar kendini devrimci zannedip 1 Mayıs bayramını kendi tekellerine almak istiyorlar. 1 Mayıs bayramını hiçbir grup tekeline alamaz. 1 Mayıs tüm işçilerin ve emekçilerin bayramıdır.

1 Mayıs kutlamalarında bütün halk güçleri yer almalı ve serbestçe sloganlarını atmalıdır. Bunu hiç bir kuruluşun engellemeye hakkı yoktur.

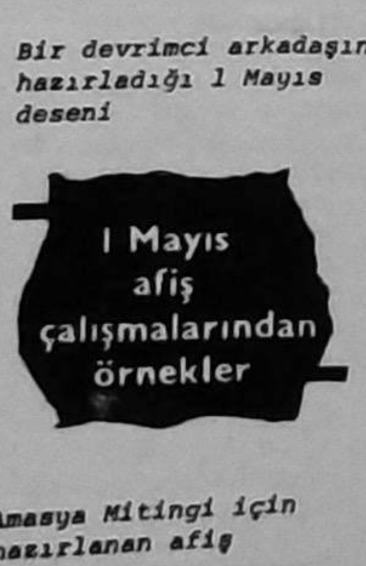
1 Mayıs'ın işçi bayramı olarak yasallaşması gerekir. Bunun için mücadele etmeliyiz.

Bir devrimci arkadaşın hazırladığı 1 Mayıs deseni

Amasya Mitingi için hazırlanan afiş

HALKIN KURTULUŞU • HAFTALIK SİYASİ GAZETE

SAHİBİ: TEOMAN GÜRAL • SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ: VELİ YILMAZ • YÖNETİM YERİ: PİYERLOTİ DIZDARIYE MEDRESESİ SOK. 8/A DAİRE 2/B ÇEMBERLİTAŞ-İSTANBUL • ABONE ŞARTLARI: YURTİÇİ: YILLIK 200 TL, 6 AYLIK 100 TL, YURTDIŞI: 2 KATI • BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET • GENEL DAĞITIM: YURT-DA ŞEFTALİ SOKAK, NO: 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL • YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL

KDZ. EREĞLİSİ'NDEKİ TOKAR ŞANTİYESİNDE ÇALIŞAN BİR GRUP İŞÇİ:

DİSK yöneticilerinin tutumu yanlıştır

1-1 Mayıs kutlamalarında herkes kendi sloganını özgürce atabilmelidir. DİSK yöneticilerinin tutumu yanlıştır. Bu tutum bir tertibe veya provokasyona zemin hazırlayabilir.

2-Devrimciler arasına nifak sokmak kimsenin haddi değildir. 1 Mayıs 1977'de hazırlanan provokasyondan ve katliamdan ders çıkarılmalıydı. 1 Mayıs kutlamalarında eylemde birlik, propaganda ve ajitasyonda serbestlik ilkesi doğru bir ilkedir. Bunun aksi, patronlara, faşistlere yarar. Zaten onların aradığı da budur.

3-1 Mayıs Türkiye'nin her tarafında kutlanmalıdır. Sadece İstanbul'da değil köylerde bile kutlansın.

4-1 Mayıs biz işçilerin bayramı olarak yasallaşmalıdır. Bunu kendi gücümüzle ve mücadelemizle alacağız.

1- Sizce, İşçi Sınıfının Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü olan 1 Mayıs'ı birtakım siyasi grupların tekellerine alma çabaları, faşist provokasyonları kolaylaştıran bir ortam yaratıyor mu?

2- Geçmiş 1 Mayıs öncesi ve sonrası siyasi ortamın değerlendirilmesi ışığında, 1 Mayıs kutlamalarına her devrimci siyasetin özgürce katılması, kendi sloganlarını haykırması, sizce demokrasinin gereği değil midir? 1 Mayıs kutlamalarını faşist provokasyonları önleyecek demokratik bir ortamda gerçekleştirmenin güvencesi bütün devrimci demokratik kuruluşların, propaganda ve ajitasyonda serbestlik, eylemde birlik ilkesi temelinde katılmaları değil midir? Bunu engelleyici tutumlar sizce neye hizmet edecektir?

3- 1 Mayıs'ın sadece bir şehirde değil, tüm ülkede işçi sınıfı öncülüğünde bütün emekçi halkla birlikte kutlanmasına ne diyorsunuz? Bu şekilde kutlanması işçi sınıfının ve halkın mücadelesinin bütünleşmesini ve güçlenmesini sağlar mı?

4- 1 Mayıs'ın ülkemizde de İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü olarak yasallaşması gerekmez mi?

Gaziantep Çimse-İş sendikası işçileri adına başkan vekili Ziya Gökalp:

1 Mayıs tüm şehirlerde en geniş şekilde kutlanmalıdır

1-1977 yılı 1 Mayıs kutlamalarında, 1 Mayısın Uluslararası Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü olduğunu unutan ve DİSK'in başına çöreklenen sosyal-faşist Kemal Türkler kliğinin zemin hazırlamasından dolayı faşist diktatörlük tarafından 34 yurtsever, devrimci, demokrat katledildi. Ancak, 1978 1 Mayısının niteliğine uygun olarak kutlanması gerekir.

2-"Propaganda ve ajitasyonda serbestlik, eylemde birlik" ilkesi her devrimci, demokrat yurtseverin hakim sınıflara karşı her mücadelede arzu ettiği ve hayata geçirmek için çalıştığı bir ilkedir. Demokrasinin gereği olarak her siyaset, demokratik kuruluş ve birlik, 1 Mayıs'ın niteliğini göz önüne alarak onu en geniş şekilde kutlamayı amaçlamalıdır. Bu ilkenin dışında yapılan her hareket bir provokasyona meydan verebilir. Biz proleter devrimci işçiler olarak bu eyleme katılırken tüm provokasyonlara karşı uyanık olmak zorundayız.

3-1 Mayıs aslında Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günüdür. Yalnız A veya B şehirlerinin veya A veya B gruplarının malı değildir. Bu bakımdan 1 Mayıs tüm şehirlerde en geniş şekilde kutlanmalıdır.

4-Bütün dünya ülkelerinde 1 Mayıs yasal bir şekilde işçi bayramı olarak kutlanırken bizimki gibi ülkelerde henüz böyle kutlanamamaktadır. 1 Mayıs'ı yasallaştırma yolunda her türlü mücadeleyi yürüteceğiz.

DİSK Sosyal-İş Eskişehir Şubesi Yönetim Kurul Üyesi Orhan Kötük:

DİSK, kararını en kısa zamanda geri almalıdır

1-DİSK'in son almış bulunduğu 1 Mayıs'a devrimci kuruluşları katmama kararı, faşist diktatörlük için provokasyon zemini hazırlayabilecek bir karardır. Onun için DİSK'in aldığı bu kararı en kısa zamanda geri alması gerekir.

2-"1 Mayıs işçi sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü"dür. Bu bakımdan 1 Mayıs'ı işçi bayramı olarak kabul eden her devrimci siyaset, sendika, dernek buna özgürce katılabilmeli, kendi pankartlarını taşıyabilmeli ve sloganlarını atabilmelidir. Bunu engellemek hakim sınıflara hizmet eder.

3-1 Mayıs bütün ülke çapında fabrikalarda, tarlalarda, atölyelerde, okullarda kutlanmalıdır. Bu kutlamalar halkın faşist diktatörlüğe karşı mücadelesini yükseltmesi açısından çok önemlidir.

4-Hakim sınıflar 1 Mayıs'ı halâ bize Bahar Bayramı olarak göstermektedirler. Halbuki 1 Mayıs bütün dünya işçilerinin Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü'dür. Bu bakımdan ülkemizde de 1 Mayıs İşçi Bayramı olarak yasallaşmalıdır. Ülke çapında yapılacak olan kutlamalar bu yasallaşma yönünde atılacak büyük adım olacaktır.

İzmir Austro İşletmesi direnişindeki bir grup İşçi:

Tüm devrimciler İstanbul'daki mitinge katılmalıdır

1-1 Mayıs tüm dünya işçilerinin bayramıdır, tüm devrimciler demokratik bir şekilde, İstanbul Taksim'de yapılan mitinge katılmalıdır.

2-Halkın Kurtuluşu gazetesinin savunduğu "eylemde birlik propaganda ve ajitasyonda serbestlik" ilkesi gereğince, devrimciler mitinge katılmalı, ve alana girmelidirler. Taksim alanına, Proleter devrimcilerin girmesine engel olunmamalı, ve miting ve yürüyüş demokratik bir şekilde yapılmalıdır. Faşist diktatörlüğün uygulamak isteyeceği provokasyona, revizyonistlerin çanak tutacağı bilinerek hareket edilmelidir.

3-1 Mayıs tüm ülkede her yerde işçi sınıfı önderliğinde kutlanmalı, herkes kutlamalara demokratik bir şekilde katılmalıdır.

4-1 Mayıs dünya işçi sınıfının Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü olarak yasallaşmalıdır.

Arkın Kimya Fabrikasından bir grup işçi:

«DİSK yöneticilerinin geçen yıl devrimcilerin bir kısmını engellemesi, burjuvaziye provakosyonunu gizleyecek bir zemin yarattı»

1- Yaratır tabii. Çünkü diğer devrimcilerin de girmek hakkıdır. Engellemek demokrasiye uymaz.

2- Bu eylemde birlik olmak gerekir. Birliği engellemek burjuvaziye yarar. DİSK'in geçen yıl devrimcilerin bir kısmını engellemesi burjuvaziye provokasyonunu gizleyecek bir zemin yarattı. DİSK yönetimi devrimcilerin de katılmasına izin verseydi bu ortam doğmazdı. Burjuvazi kendi provokasyonunu "Mao'cular yaptı" diye devrimcilere yüklemeye çalıştı. DİSK'de aynı şekilde yayın yaptı.

3- Her yerde yapılsa güce güç, sese ses katılır. DİSK sadece bir yerde yapıyor. Bütün yurtta yapılsa çok daha iyi olur.

4- Hep burjuvazinin mi bayramları olacak. Bu da bizim bayramımızdır, kanunlara geçmelidir.

ADANA ÖZBUCAK'TAN BİR GRUP İŞÇİ:

1 Mayıs'ın önderliğini proleter devrimciler yapmaıidır

1-1 Mayıs'ın önderliğini proleter devrimciler yapmalıdır. Çünkü 1 Mayıs proletaryaya ait bir gündür.

2-1 Mayıs kutlamalarına bütün halk güçleri proleter devrimcilerin önderliğinde katılmalıdır.

3-1 Mayıs sadece İstanbul'da değil, bütün ülke çapında kutlanmalıdır.

4-1 Mayıs işçi bayramı olarak yasallaşmalıdır. Ama bu işçi sınıfının ve halkın mücadelesiyle mümkün olacaktır.

Düzeltme

105. sayımızda, 5. sayfada protesto telgrafları çeken kuruluşların başında yer alması gereken DİSK YÖNETİMİNİN ANTİ-DEMOKRATİK KARARI BÜTÜN YURT ÇAPINDA PROTESTO EDİLİYOR başlığı, bir baskı hatası sonucu 4. sayfada çıkmıştır.

Düzeltir, özür dileriz.

AHMET DEMİRDÖVEN

1 Mayıs kutlamalarına her devrimci siyaset özgürce katılmalıdır

1- 1 Mayıs 1977'nin anısı henüz taptaze durmaktadır. Sosyal-faşistlerin hazırladığı ortam, faşist provokasyonu başarıya ulaştırdı. 1 MAYIS alanı kana bulandı. "Leninci-Maocu grupların çatışması" gibi gösterilmeye çalışılan, faşist provokasyon, gerçekte, faşist diktatörlüğün halka saldırısının bir parçası ve devamıydı. Faşist provokasyona ortam hazırlayan her türden revizyonistler, suçlu da bulmuşlardı: Proleter devrimciler! Ne var ki proleter devrimcilerin yoğun çabaları, gerçeği gün gibi açığa çıkardı. Emekçi halk dostunu düşmanını gördü, tanıdı.

Grupçu, tekkeci, hot-zotçu tavırlar, proletaryanın, emekçi halkın gücünü bölmeye, birliğini parçalamaya hizmet eder. O nedenle birtakım siyasi grupların İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü olan 1 Mayıs kutlamalarını tekellerine alma çabaları yeni katliamların, yeni Kanlı Pazarların yaratılmasına çanak tutmaktır. Tekke çıkarlarını korumak, eylem birliğini engellemek devrimci bir tavır değildir.

2- 1 Mayıs 1977 öncesinde proleter devrimciler, "propaganda ve ajitasyonda serbestlik, eylemde birlik" ilkesini hayata uygulamak için mücadele ettiler. Ve bu ilke temelinde kutlamaya katıldılar. Bu ilkenin hayata uygulandığı birçok ildeki miting, toplantı, gece vb. eylemler tam bir başarı ve devrimci bir coşku içinde amacına ulaştı. Ancak İstanbul'da Türkler ve avanesi faşist provokasyona ortam hazırladılar. Proleter devrimciler suçlandı. Ama top geri tepti, yurtsever, devrimci, demokrat birçok kişi ve kuruluşlar, devrimci basın, faşist provokasyonu açığa çıkardı. Halk düşmanları, halkın kinini, nefretini, hıncını ta yüreklerinde duydular, gerilediler. Geçmiş 1 Mayıs olumsuz bir öğretmen olmalıdır.

1 Mayıs kutlamalarına, her devrimci siyaset, kendi ilkelerinden taviz vermeden, özgürce katılmalı, sloganlarını devrimci bir disiplin içinde atmalı, miting tertip komitesinde demokratik bir şekilde temsil olunmalı, kürsüden kitlelere seslenebilmelidir. Böylece, düzenlenecek olan eylem, güçlü bir anti-faşist gösteriye dönüşecek ve proletaryanın çıkarlarına hizmet edecektir. Bu, gerçek demokrasinin de gereğidir. Faşist provokasyonları önleyecek demokratik bir ortam, ancak, "propaganda ve ajitasyonda serbestlik, eylemde birlik" ilkesini hayata geçirmekle olanaklıdır. Bu ilke temelinde eylemin, -slogan yarışına dönüştürülmeden- devrimci bir disiplin altında geçmesi halk düşmanlarının yüreğine korku salacaktır. Bunun tersi tutum ve davranışlar karşı-devrime hizmet eder.

3- 1 Mayıs'ın tüm ülkede, işçi sınıfının öncülüğünde tüm emekçi halkla birlikte kutlanması, elbette ki, devrimin yararınadır. Böylelikle, işçilerin, köylülerin, memurların, öğrencilerin vb. tüm emekçi halkın kenetlenmesi, kendisini ezenlere karşı tek bir yumruk gibi birleşmesi için, bizzat eylem içinde bir tecrübe kazandıracaktır. 1 Mayıs'ın özü olan Birlik, Dayanışma ve Mücadele ancak böylesine yaygın bir kutlama ile gerçek anlamını bulur. Hayatın her alanında verilen mücadelenin bütünleşip güçlenmesi ve tek bir hedefe yönelmesi için bu zorunludur da. Her yerin somut durumuna göre konulacak olan eylemler sonunda elde edilebilecek deneyler, tecrübeler, kitlelerin pratik mücadelesi sonunda kazanacağı politik bilinç ve tecrübe, devrimci mücadeleyi daha da pekiştirecek ve devrimci siyasetlerin gelişmesine katkıda bulunacaktır. Ve de eylem içinde proleter devrimcilerin yakınlaşmasına, birliğine hizmet edecektir.

4- 1 Mayıs, yıllarca süren, dişe diş bir mücadele sonunda uluslararası işçi sınıfının kazandığı, burjuvaziden zorla koparıp aldığı bir haktır. Bu uğurda dünya işçi sınıfı amansız bir mücadele verdi, kanını akıttı, şehitler verdi, döğüşe döğüşe bu mücadeleyi kazandı. Savunulan talepler, henüz tümüyle ülkemizde elde edilmiş, en azından uygulanabilmiş değildir. Bu bakımdan, 8 saatlik işgününün her yerde uygulanması, çocukların, kadınların olumsuz koşullarda çalıştırılmaması, sigorta, çalışma güvenliği, iş kazalarına karşı önleyici tedbirler vb. taleplerin gerçekleştirilmesi için de mücadele edilmelidir. Bu mücadele, ülkemizde 1 Mayıs'ın İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü olarak yasallaşması için verilen mücadele ile içiçedir. 1 Mayıs'ın bu temel talepleri ile birlikte yasallaşması zorunludur.

KARTAL İŞÇİ DERNEĞİ:

1 Mayıs Rus sosyal-emperyalistlerinin uşaklarının tekelinde olamaz

1) 1 Mayıs İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günüdür. Tüm emekçi halk sınıf ve tabakalarının bunu kutlamaya hakları vardır. İşçi sınıfının çıkarı bunu gerektirmektedir. 1 Mayıs şu veya bu grubun tekelinde değildir. Hele hele Rus sosyal—emperyalistlerinin uşaklığını yapanların tekelinde hiç değildir, olamazda. Geçen yıl DİSK'in başına çöreklenmiş bir avuç hainin kendilerinden başka kimseyi almayacaklarını ilan etmeleri ve İGD'li beslemeleri bu işle görevlendirmeleri bir provokasyon ortamının doğmasına neden oldu. MİT, Kontr-Gerilla, vs. gibi halk düşmanı örgütler bundan ustalıkla yararlandılar. Dileğimiz DİSK'in bu yıl aynı hataya düşmeyecekleridir. Ancak geçen yılki 1 Mayıs provokasyonunun yaratıcısı Mehmet Ertürk'ü hazırlık komitesine almaları son derece hatalı bir tutumdur.

2) İşçi sınıfının çıkarı özellikle bu dönem için "eylemde birlik, propaganda ve ajitasyonda serbestlik" ilkesinin uygulanmasına bağlıdır. Günün anlamını ifade eden sloganlara ağırlık verilmelidir. Ancak her grup kendi temel sloganlarını özgürce atmalıdır. Çünkü farklı siyasetlerin varlık nedeni budur. Bu şekilde davranıldığında görülecektir ki karanlık güçler kaçacak delik arayacaklardır.

3) 1 Mayıs tüm yurtta kutlanmalıdır. Bu coşkulu hava tüm yurtta esmelidir. Proleter devrimciler buna önderlik ederlerse 1 Mayıs faşist diktatörlüğe karşı güçlü bir eylem olacaktır.

4) 1 Mayıs yasallaşmalıdır. Türkiye işçi sınıfı yıllardır bu mücadeleyi vermektedir. 1 Mayıs'ı kutlamanın en önemli görevlerinden birisi de budur.

Şunu da belirtmek istiyoruz. Biz KİD olarak DİSK'e 1 Mayıs kutlamalarına katılma isteğimizi bildirdik. Bu isteğimizi yazılı olarak bildirdik. Fehmi Işıklar'la görüşmek istedik; fakat her seferinde çok işi olduğu söylendi ve randevu alamadık.

HALKIN KURTULUŞU

İstanbul'da düzenlenen 1 Mayıs'a Doğru Gecesi'ne binlerce devrimci ve emekçi katıldı

İstanbul'daki 1 Mayıs'a Doğru gecesi, binlerce emekçi ve devrimcinin katılmasıyla 23 Nisan'da Tepebaşında yapıldı.

1 Mayıs doruklarından fışkıran mücadele, kararlılık ve coşkunun engin ruhuyla donanan gecede, birlik ve parti yolunda atılan adımları daha da güçlendiren ortak duygu ve bilinç odaklaştı. Dünya proletaryasının ve ezilen halkların isyan ateşinin kızıl soluğuyla yürekler ısındı, eller daha sıkı kenetlendi.

Toplantının başında 1977 1 Mayısı'nda katledilen yurtseverler ve tüm devrim şehitleri için 1 dakikalık saygı duruşuna geçildi. Enternasyonal'in söylenmesinden sonra, yurdun dört bir yanından gelen ve topluluğa dayanışmanın sıcak gücünü duyuran mesajlar okundu. Gazetemizin eski Yazıişleri Müdürü Mustafa Yıldırımtürk gönderdiği mesajda şunları söylüyordu: "1 Mayıs 1977 katliamından 1 yıl sonra, birçok yollardan geçen devrimci hareket, 1 Mayıs 1978'in önlerine güçlü bir şekilde geldi. Kalplerinde zulme, sömürüye karşı hınç, ellerinde işçi sınıfının yüce ideolojisi Marksizm-Leninizmi taşıyan proleter devrimciler, PARTİ BAYRAĞININ altında 1 Mayıs alanlarına en kararlı ve en güçlü bir biçimde yürüyeceklerdir.

1 Mayıs 1978'de Parti Bayrağının yükseklere çekilmesi yolunda daha da ileri!..."

Mesajların okunmasını, salonu dolduran gür haykırışlar izledi. Gaziantep ekibinin alkış yağmuruyla karşılanan oyunlarından sonra 11 YDGD'nin gönderdiği mesajlar okundu. DİSK'in son anti-demokratik tavırlarına son vermesi ve 1 Mayıs'ta tüm halk güçlerine özgürlük tanınması yolundaki isteklerin dile getirildiği bu mesajlardan ve YDGF Başkanı Çetin Kaya'nın konuşmasından sonra salon "Yaşasın 1 Mayıs, Halkın Kurtuluşu Engellenemez" haykırışlarıyla çınladı.

Arkadaşımız Nihat Behram "Proleter devrimci hareket ve 1 Mayıs duyarlılığı" konulu konuşması içinde devrimden ve devrim önderlerinden örneklerle, 1 Mayısların başlangıcından bu yana yaşayan ve yaşatılması gereken ruhunu anlattı. Slaytların eşliğinde sürdürülen ve topluluğun dizginleyemediği coşkulu haykırışlarla karşıladığı konuşma, M.Suphi'nin Bakü konuşmasından bir alıntıyla başladı. Amerika'da ayaklanan işçilerin mücadelesinin, sosyalist ülkelerdeki ve ülkemizdeki 1 Mayıs kutlamalarının canlı anlatımıyla süren konuşmasında arkadaşımız, Lenin'in Sibirya sürgününün 1 Mayıs'ında bir işçi dostu ve karısıyla söylediği şarkının şiirini aktardı ve sözlerine şöyle son verdi: "1 Mayıs nasıl kutlanmalıdır sorusuna çeşitli cevaplar verilebilir. Ama biz tek kişi bile kalsak, Lenin'in duygusuyla cevap vereceğiz. Öyleyse her zafer şarkısında 1 Mayıs duyarlığı ve her 1 Mayıs'ta zafer şarkıları için ileri!..."

Haliç Halk Korosu'nun söylediği ve geniş kitlenin de katıldığı marşlar geceye daha boyutlu bir anlam kattı. Ümmülşen arkadaşın ve aşık Çağdaş'ın türküleri ve Çerkez oyun ekibinin gösterileri sırasında, topluluğun coşku ve duyarlığı, salon duvarlarının dışına taştı.

İranlı Öğrenciler Konfederasyonu'nun, Kıbrıslı yurtseverlerin ve Türkiye'de bulunan Afganlı öğrencilerin gönderdiği geceyi selamlama mesajları, güçlü seslerle haykırılan sloganlarla karşılandı.

Bir konuşmacı yoldaş, ülkemizde bütün halk güçlerinin birliğini gerçekleştirecek olan bir proletarya partisinin hâlâ varolmadığını, halkın birliğininse, tüm proleter devrimcilerin birliğiyle oluşan partinin varlığına bağlı olduğunu söyledi. Önümüzdeki büyük görevin partinin yaratılması, yani devrim yapmak isteyen bütün unsurların tek bir çatı altında toplanması olduğunu vurguladı. Parti yolundaki adımların, parti kavramı ve ruhunun yaratılmasının, grupçuluğun ve türlü küçük burjuva hastalıkların, devrimci siyasetler temelinde yok edilmesinden geçeceğini belirtti. "Birlik ve parti, işçi sınıfı için bir oyuncak değil, bir ihtiyaçtır" diyen konuşmacı yoldaş, proleter devrimci hareketin sınıfla bağlarının zayıflığı ortamında grupçu, tekkeci ve rekabetçi hastalıkların boy verdiğini söyledi. 1 Mayıs 1978'e geçen yıldan oldukça farklı bir ortamda yürüdüğümüzü; geçen yıl tek bir pankart altında yekvücut yürüyen proleter devrimcilerin birleşmesi gereken güçlerinin, bu yıl daha da azgınlaşan grupçuluğun, rekabetçiliğin rehberliğinde savrulup saçıldığını söyledi. Yoldaşımızın konuşması şu sözlerle son buldu: "Proletaryanın birliğinin çelikten sembolü olan parti hedefine mutlaka varılacaktır. Hem de bu yolda en küçük bir proleter devrimci birikim heba edilmeden!..."

Bir başka yoldaşın konuşmasından sonra gece sona erdi.

Çerkez Ekibinin gösterisi büyük bir coşkuyla izlendi.

Gecenin yapılacağı Tepebaşı Gazinosu'nun önüne geceye katılmak isteyen binlerce devrimci birikti.

İskenderun'da 1 Mayıs işçi bayramı için yoğun bir çalışma sürdürülüyor

Antakya TÖB-DER Şubesinin, 15 Nisan'da yaptığı çağrıyı alan 45 kitle örgütünden 23'ü 1 Mayıs'ın Hatay ilinde kutlanması ile ilgili toplantıya katıldı. İskenderun YDGD ve TÜM-DER şube temsilcileri, 1 Mayıs'ın işçi sınıfının yoğun bulunduğu İskenderun'da kutlanması gerektiğini belirttiler. Eylemde birlik, propaganda ve ajitasyonda serbestlik ilkesine bağlı kalınarak halk içindeki bütün güçlerin buna katılması gerektiğini söylediler. Mümkün olursa Antakya'da da kutlanabileceğini belirttiler.

Ancak işçi sınıfı ile bağı olmayan siyasi gruplar buna karşı çıktılar. Mitingin mutlaka Antakya'da yapılması gerektiğini belirttiler. Sosyal-faşistler ise bir taraftan merkezi örgütlerin aldığı karara uyarak İstanbul'daki mitinge katılacaklarını belirtirken diğer taraftan "tabanlarıyla" Antakya'da yapılacak mitinge katılacaklarını söyleyip sahtekarlıklarını sergilediler.

Bugün Hatay yöresinde işçi sınıfının en yoğun olduğu ve mücadelesinin yükseldiği İskenderun'da 1 Mayıs İşçi Bayramı için yoğun çalışma, yöredeki demokratik kitle örgütleriyle sürdürülmektedir.

Halkın Birliği'nin Gece'si İstanbul'daki mücadeleye hizmet etmiyor

Halkın Birliği 1 Mayıs'ta İstanbul'da bir gece düzenlediğini açıklamış ve bu geceye katılmamız çağrısında bulunmuştur.

DİSK yönetiminin İstanbul'daki 1 Mayıs kutlamalarına bütün halk güçlerinin en demokratik bir şekilde katılmasını birtakım anti-demokratik kararlarla engellediği bugünkü koşullarda, proleter devrimcilerin, bütün yurtsever ve demokratların görevi, DİSK yönetiminin bu tutumunu protesto etmek için sendika ağalığının gerçek yüzünü teşhir etmek için en geniş işçi ve emekçi kitleleri arasında propaganda ve ajitasyon yürütmektir.

İstanbul'daki 1 Mayıs mücadelesi bugün bu noktada düğümlenmektedir.

Bunun karşısında bir kenara çekilerek, 1 Mayıs'ı kutluyoruz diye, küçük bir topluluğun katıldığı bir gece düzenlemek, sendika ağalığına karşı yürütülen mücadele karşısında pasif kalmaktan başka bir anlam taşımamaktadır.

Onun için böyle bir geceye katılmayacağımızı açıklıyoruz.

ÇAĞRI

1 MAYIS
İŞÇİ SINIFININ
BİRLİK, DAYANIŞMA VE MÜCADELE
GÜNÜ
YÜRÜYÜŞ VE MİTİNGİNE
KATILALIM

TARİH: 1 MAYIS
SAAT : 14.00
YER : BASMANE/İZMİR

TERTİP KOMİTESİ

ÇAĞRI

1 MAYIS
İŞÇİ SINIFININ
BİRLİK, DAYANIŞMA VE MÜCADELE
GÜNÜ
YÜRÜYÜŞ VE MİTİNGİNE
KATILALIM

TARİH: 1 MAYIS 1978
SAAT :
YER : İSTANBUL FIRINI ÖNÜ/İSKENDERUN

TERTİP KOMİTESİ

ÇAĞRI

1 MAYIS
İŞÇİ SINIFININ
BİRLİK, DAYANIŞMA VE MÜCADELE
GÜNÜ
YÜRÜYÜŞ VE MİTİNGİNE
KATILALIM

TARİH: 1 Mayıs 1978
SAAT : 13.00
YER : ESKİ GARAJLAR/AMASYA

TERTİP KOMİTESİ

ÇAĞRI

1 MAYIS
İŞÇİ SINIFININ
BİRLİK, DAYANIŞMA VE MÜCADELE
GÜNÜ
YÜRÜYÜŞ VE MİTİNGİNE 'HALKIN KURTULUŞU' PANKARTI ALTINDA
KATILALIM

TARİH: 1 MAYIS 1978
SAAT : 12.00
YER : LEVAZIM MEYDANI/ERZİNCAN

ÇAĞRI

1 MAYIS
İŞÇİ SINIFININ
BİRLİK, DAYANIŞMA VE MÜCADELE
GÜNÜ
YÜRÜYÜŞ VE MİTİNGİNE
KATILALIM

TARİH: 1 MAYIS 1978
SAAT : 14.00
YER : ESKİŞEHİR

TERTİP KOMİTESİ

ÇAĞRI

1 MAYIS
İŞÇİ SINIFININ
BİRLİK, DAYANIŞMA VE MÜCADELE
GÜNÜ
YÜRÜYÜŞ VE MİTİNGİNE 'HALKIN KURTULUŞU' PANKARTI ALTINDA
KATILALIM

TARİH: 1 MAYIS 1978
SAAT : 10.00
YER : TUNCELİ KÖPRÜSÜ MİTİNG ALANI KÜTÜPHANE MEYDANI/TUNCELİ

ÇAĞRI

1 MAYIS İŞÇİ SINIFININ ULUSLARARASI BİRLİK, DAYANIŞMA VE MÜCADELE GÜNÜ MİTİNGİNE KATILALIM.

TARİH : 1 MAYIS 1978
YER : TANDOĞAN/ANKARA
SAAT : 13.30

TERTİP KOMİTESİ

1 Mayıs'a Doğru Gecesi Tertip Komitesi'ne gönderilen selamlama mesajları

"1 Mayıs kampanyasında işçi sınıfıyla birleşmeyi esas aldık"

Bizler, Halkın Kurtuluşu yolunda Haliçli proleter devrimciler olarak, 1 Mayıs İşçi Bayramını en iyi bir şekilde kutlamak için 1 Mayıs'ı Kutlama Komitesi oluşturduk.

Gazetemizin hazırladığı sorular temelinde 6 soruluk bir anket hazırladık. "Kitlelerin öğrencisi olun" ve "kitlelerden öğrenin" ilkesine sarılarak halk içindeki bütün sınıf ve tabakalardan 1500 kişiyle görüştük. 500 kişi üzerinden değerlendirme yaptık. Bunların dağılımı şöyle : % 56 işçi, % 5,9 memur, % 14,7 serbest meslek (küçük üretici, küçük tüccar), % 20,7 öğrenci, % 1,9 ev kadını.

İşçilerin % 81'i 1 Mayıs kutlamalarına katılmaktan yana. Bundan esas amaç, birlik, dayanışma, ileri günlerin özlemlerini tüm dosta ve düşmana göstermek. Katılmak istemeyen işçiler ise verdikleri yanıtlarda böyle bir şeyden anlamadıklarını, 1 Mayıs'ı bilmediklerini söylüyorlar. Memurların % 70,1'i eyleme katılmak istiyorlar. İşçi sınıfıyla beraber olduklarını, kurtuluşlarının onlarla birlikte olacağını söylüyorlar. Birlik, dayanışma ve mücadele gününün tüm halk kesimlerinin katılmasıyla gerçekleşeceğine inanıyorlar. Katılmak istemeyen memurlar ise yeni yeni karışıklıkların çıkmasından korktuklarını belirttiler. Öğrencilerden % 98,7'si katılmaktan yana. Çoğu katılmak isteyen ev kadınları ise "Sizler gençsiniz. Bu namussuz adamlar sizleri hergün öldürüyorlar. Sizler ilerisi için lazımsınız. Sizlerin yerine bizler yürüyelim." diyerek analık duygularını dile getirdiler.

1 Mayıs'a katılmak isteyen işçilerden % 56,3'ü 1977 1 Mayıs'ına da katılmış. Memurlarda bu oran % 76, serbest meslek sahiplerinde % 55,8. Geçen sene 1 Mayıs'a katılanlardan % 3,4'ü 34 ölümle sonuçlanan faşist katliamı hatırlıyorlar ve bu yıl katılmak istemiyorlar. Ancak bunların bir kısmı olaylar açıklandıktan sonra katılacaklarını belirttiler.

Bu tespitlerden yola çıkarak halka 1 Mayıs'ın ne olduğunu kavratma çalışmalarına giriştik. Haliç'in en göze çarpan ve işçi sınıfının en yoğun bulunduğu yerlere 1 Mayıs için tespit edilen sloganları yazdık. Tam 7 defa yazıya çıktık. Daha sonra afişleme yaptık. Afişlerin üzerleri kapanınca, tekrar afişleme yaptık. "1 Mayıs'a Doğru" gecesinin afişleriyle tüm Haliç'i donattık. Bunlar izinli afişler olduğundan, gündüz tüm halkın görebileceği saatlerde 50-70 kişilik işçi grubuyla afişleme yaptık. Gazete sattık. Kahvehanelerde daha çok 1 Mayıs İşçi Bayramını anlatarak gece biletlerini sattık. 1 Mayıs kampanyası için makbuz karşılığında para topladık. Halk, kahvehanelerde bizi alkışladı. Bazıları bize katıldı, afişleme ve para toplamada yardımcı oldu. Yoldan geçen minibüs ve belediye otobüslerinden bir kısmı önümüzde durup gazete ve bilet satın aldılar.

Röportajlar için gittiğimiz fabrikalarda 1 Mayıs'ı anlattık, gazete sattık, isteyen temsilci arkadaşlara afiş verdik. Kahvehanelerde 1 Mayıs'ı anlatan toplantılar yaptık, seminerler verdik.

İki aydır 50 işçinin katılmasıyla koro çalışması yapıyoruz. Çalışmalara halktan katılmalar artıyor. Kahvehanelerde ve gecekondularda oynamak için bir tiyatro kurduk. "1 Mayıs Katliamı ve Niçin 1 Mayıs'a Katılmak Gerekli" konulu bir oyun hazırlıyoruz.

Bu kampanyada da gazete satışını hızlandırdık. 10.000 adet özel sayısı çeşitli kahvehane ve işçilerin bulunduğu yerlerde vardiya çıkışlarında dağıttık.

Bir gece yazı yazmaya çıkarken hatalı davrandık. Faşist güçleri küçümseyerek elimizdeki boya kovaları ve fırçalarla polis karakolunun önünden geçtik. 20 dakika sonra ekip bastı ve dağılmak zorunda kaldık. Daha sonra bu gibi hataları tekrarlamadık. Müdahale eden jandarmalarla yer yer konuştuk, izin belgemizi gösterdik. Bu, demokratik haklarımızı pekiştirdi ve daha sonraki eylemlerimizde faydalı oldu.

Bu kampanyada sınıfla birleşmeyi, onlarla kaynaşmayı esas aldık. İşçi sınıfıyla daha fazla ilişki kurmak, onu bilinçlendirmek ve birlikte hareket etmek amacını güttük.

DİSK yönetimi YDGF'yi 1 Mayıs kampanyasına almayacağını bildirince halk güçlerini bölen bu kararın düzeltilmesini isteyen teller çektik. DİSK yönetiminin bu tavrını semt ve fabrikalarda teşhir ve mahkum ettik.

Kampanyamız 1 Mayıs sonrasına kadar sürecektir.

HALİÇLİ PROLETER DEVRİMCİLER

Ankara'lı proleter devrimciler:

«Devrimci proletaryanın mücadele platformunu en geniş kitlelere ulaştırdık»

Biz proleter devrimciler, büyük 1 Mayıs kampanyasında, emekçi halkımızla daha fazla kaynaşmaya, kitle bağlarımızı pekiştirmeye, bu çalışmalar içinde kendi zaaf ve hatalarımızı aşmaya çalıştık. 1 Mayıs vesilesiyle devrimci proletaryanın mücadele platformunu en geniş kitlelere ulaştırmaya çalıştık.

Birimlerde çalışma ve temel kabul edilen semtlere yönelme esas alınarak propaganda çalışmalarına giriştik. Halkın Kurtuluşu'nun özel sayıları, afişler, bildiriler, bağış toplama çalışmaları, ev ev sözlü propaganda ve toplantılar en geniş kitlelerle bizleri ve siyasetimizi birleştiren temel araçlar durumundadır.

Kitle çalışmalarımız provokasyon ihtimallerine karşı mücadeleyi de içermektedir. Mahalle, kahve toplantılarında herkes bu mesele üzerinde uyarılmakta, gerekli örgütleme tedbirleri alınmaktadır. "Provokasyon nedir? Kimler bunun aleti oluyor? Provokasyonlara karşı mücadele nasıl yükseltilmelidir? Böyle bir mücadeleyi yürütmenin önemi nedir?" meseleleri üzerine siyasi çalışma derinleştirilmekte, büyük kitle toplantıları örgütleme ve tedbir alma meseleleri tartışılmaktadır.

Proleter devrimciler, 1 Mayıs çalışmalarında halk içerisinde demokrasinin ne anlama geldiği, demokrasi düşmanlarının kimler olduğu ve kime hizmet ettiklerini açıklamaktadırlar. Öte yandan 1 Mayıs kampanya çalışmalarında devrimcilerin birliği, proletarya partisinin inşa görevi ve bu görevlerin yerine getirilmesinin önündeki gerici engeller teşhir edilmektedir.